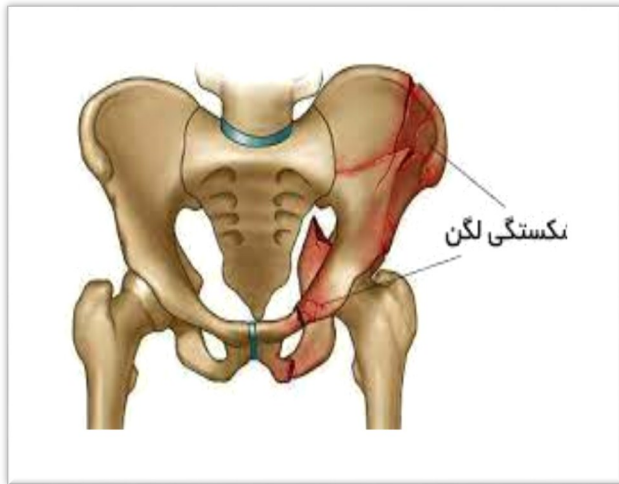

شکستگی لگن

تهیه، تنظیم:

واحد آموزش سلامت ۴۰۲

این داروها تا مدت زمانی که پزشک مشخص کرده است باید مصرف شوند. گاهی اوقات حتی با وجود مصرف این داروها، خون در وریدهای عمقی پا لخته می‌شود. علامت عمده این عارضه ورم کردن ساق پا است. پس در صورت ورم کردن ساق پا، بیمار باید در اسرع وقت به نزدیکترین مرکز درمانی جهت معاینه مراجعه نماید.

- پانسمان زخم بیمار باید طبق دستور پزشک تعویض شود و هرگونه ترشحات غیر طبیعی به پزشک گزارش شود.
- بخیه‌ها معمولاً دو تا سه هفته بعد از جراحی کشیده می‌شوند.
- بیمار باید حرکتی را که به توسط پزشک یا فیزیوتراپ به وی آموزش داده شده است در منزل بطور مرتب انجام دهد تا مفاصل وی دچار خشکی نشوند.
- لازم است بیمار بعد از چند هفته جهت معاینه مجدد به پزشک جراح مراجعه کند.
- بیمار باید از غذاهای حاوی پروتئین و کلسیم کافی جهت کمک به جوش خوردن و ترمیم شکستگی استفاده نماید.

- آمادگی ذهنی بیمار برای شرکت کردن در برنامه‌های توان بخشی پس از عمل جراحی
- شرایط استخوان و مفصل
- درمان بدون عمل جراحی
- بعضی از انواع شکستگی که در آن‌ها استخوان از جای خود جابجا نشده باشد، ممکن است برای درمان نیازی به عمل جراحی نداشته باشند.
- علاوه بر این بعضی از بیماران ممکن است در شرایطی باشند که استفاده از هر نوع ماده بیهوشی برای آن‌ها خطرناک باشد در این موارد درمان صورت غیرجراحی انجام می‌شود.

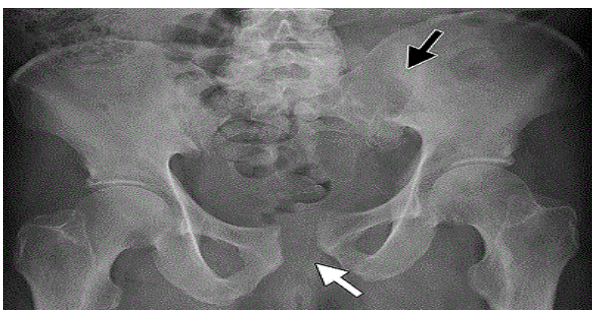
نکات قابل توجه بعد از عمل

- پس از ترخیص از بیمارستان، توجه به نکات زیر ضروری است:
- تا مدتی بعد از جراحی درد مختصری در محل جراحی احساس می‌شود که به تدریج در یک تا دو هفته اول بعد از عمل از بین می‌رود. برای کاهش این درد پزشک معالج داروهایی را برای بیمار تجویز می‌کند.
- بیمار باید هر گونه افزایش شدت درد را به پزشک معالج اطلاع دهد.
- داروهای آنتی بیوتیک خوراکی برای بیمار تجویز می‌شود. این داروها به منظور پیشگیری از ایجاد عفونت باید سر ساعت مشخص مصرف شود.
- داروهایی جهت جلوگیری از لخته شدن خون در وریدهای اندام‌های تحتانی به بیمار داده می‌شود که ممکن است تزریقی یا خوراکی باشند.

تشخیص

تشخیص شکستگی لگن از طریق رادیوگرافی از ناحیه لگن صورت می‌گیرد.

گاهی ممکن است شکستگی از طریق رادیوگرافی قابل

تشخیص نباشد. در چنین مواقعی عکس برداری مغناطیسی یا ام آر آی و یا سی تی اسکن پیشنهاد می‌شود.

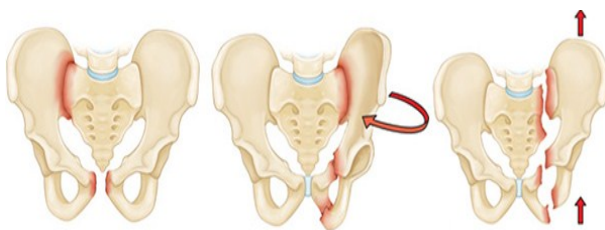
درمان

درمان شکستگی لگن به دو روش جراحی و غیر جراحی صورت می‌گیرد.

شکستگی لگن معمولاً با بستری شدن در بیمارستان و عمل جراحی جهت ترمیم شکستگی یا جایگزینی تمام یا بخشی از لگن درمان می‌شود. نوع عمل جراحی انتخاب شده بستگی به موارد زیر دارد:

- نوع شکستگی ایجاد شده در ناحیه لگن (چه محلی از استخوان دچار شکستگی شده است).
- سن بیمار
- میزان تحرک فیزیکی بیمار قبل از ایجاد شکستگی در ناحیه لگن.

شکستگی حلقه لگن

شکستگی با فشار از عقب و جلو

شکستگی با فشار از پهلو. در این شکستگی، لگن به طرف داخل هل داده می‌شود.

شکستگی با فشار برشی عمودی. در این شکستگی، بخشی از لگن به بالا حرکت می‌کند.

این نوع شکستگی لگن ممکن است خفیف بوده و با مدتی استراحت ترمیم گردد و یا ممکن است چنان شدید بوده که در کمتر از چند ساعت به علت خون‌ریزی شدید موجب مرگ بیمار گردد.

شکستگی استابولوم

این نوع شکستگی لگن از این جهت اهمیت دارد که باید به دقت جاناندازی شود. اگر بعد از جاناندازی شکستگی‌های استابولوم، کوچکترین جابجایی در بین قطعات شکسته شده باقی بماند موجب می‌شود مفصل ران در عرض چند ماه به کلی تخریب شده و یا در عرض چند سال دچار ساییدگی گردد.

علائم و نشانه‌ها

بیمار مبتلا به شکستگی لگن، درد شدیدی را در قسمت خارجی بالای ران یا در کشاله ران احساس می‌کند که با چرخش یا خم کردن مفصل ران، این درد بسیار شدیدتر خواهد شد.

لگن پایین‌ترین قسمت تنه در جایی قرار دارد که تنه به اندام تحتانی متصل می‌شود. استخوان لگن یک ساختمان حلقوی است که در بالا به ستون فقرات متصل شده و در پایین با استخوان‌های ران مفصل می‌شود.

وظیفه لگن انتقال نیروی وزن از تنه به اندام‌های تحتانی است. همچنین در موقع نشستن، وزن تنه مستقیماً از طریق لگن به زمین وارد می‌شود.

لگن همچنین حاوی ارگان‌های گوارشی و تولید مثل بوده و عروق و اعصاب مهمی از آن عبور کرده و از تنه به اندام تحتانی می‌روند.

علل ایجاد شکستگی لگن

شکستگی‌های لگن بیشتر بر اثر زمین خوردن یا ضربه‌ی مستقیم به بخش کناره لگن به وجود می‌آید. این شکستگی معمولاً بدن‌بال حوادثی مانند سقوط از ارتفاع، تصادف، حوادث ورزشی، حوادث حین کار و یا حتی زمین خوردن ایجاد می‌شود.

ضعیف شدن استخوان ممکن است به علت پوکی استخوان، سرطان و برخی بیماری‌های دیگر به وجود آید که باعث حساس و شکننده شدن استخوان لگن می‌گردد. شکستگی لگن ممکن است در قسمت حلقه لگن یا در قسمت استابولوم یعنی حفره‌ای از لگن که استخوان ران در آن قرار می‌گیرد ایجاد شود.

